

**Skarga wniesiona w dniu 22 października 2009 r. —
Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials przeciwko Radzie****(Sprawa T-423/09)**

(2009/C 312/62)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd (Dashiqiao City, Chiny) (przedstawiciele: J.-F. Bellis et R. Luff, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

stwierdzenie nieważności cła antydumpingowego nałożonego na skarżącą rozporządzeniem Rady (WE) nr 826/2009 z dnia 7 września 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1659/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2009, L 240/7), w zakresie w jakim ustanowione w nim cło antydumpingowe przekracza cło jakie znajdowałoby zastosowanie jeżeli zostałyby określone na podstawie metody stosowanej w dochodzeniu pierwotnym z uwzględnieniem braku zwrotu chińskiego podatku VAT przy wywozie zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego;

obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżącą będącą spółką z siedzibą w Chinach zwraca się o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 826/2009 z dnia 7 września 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1659/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾, w zakresie w jakim nałożone w nim cło antydumpingowe przekracza cło jakie znajdowałoby zastosowanie, jeżeli zostałyby określone na podstawie metody stosowanej w dochodzeniu pierwotnym z uwzględnieniem braku zwrotu chińskiego podatku VAT przy wywozie zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽²⁾ (rozporządzenie podstawowe).

Skarżącą na poparcie swojej skargi podnosi dwa zarzuty.

Po pierwsze, skarżącą uważa, że metoda stosowana przez Komisję przy uwzględnieniu braku zwrotu podatku VAT przy wywozie w przeglądzie w wyniku którego przyjęto zaskarżone

rozporządzenie narusza zasadę rzetelnego porównania między ceną eksportową i normalną wartością ustanowioną w art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zamiast bowiem odliczyć od ceny eksportowej niezwróconą kwotę podatku VAT przy wywozie, jak uczyniła w dochodzeniu pierwotnym, Komisja porównała cenę eksportową z normalną wartością wraz z podatkiem VAT opierając się na błędnej wykładni art. 2 ust. 10 lit. B) rozporządzenia podstawowego.

Po drugie, skarżącą twierdzi, że rozporządzenie narusza również art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, w zakresie w jakim metoda zastosowana przy uwzględnieniu braku zwrotu podatku VAT przy porównaniu ceny eksportowej i normalnej wartości różni się znacząco od tej stosowanej w dochodzeniu pierwotnym bez jakiegokolwiek ważnego uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 240, s. 7.

⁽²⁾ Dz.U. L 56, s. 1.

**Skarga wniesiona w dniu 14 października 2009 r. —
Goodyear Dunlop Tyres UK przeciwko OHIM —
Sportfive (QUALIFIER)****(Sprawa T-424/09)**

(2009/C 312/63)

*Język skargi: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Goodyear Dunlop Tyres UK Ltd (Birmingham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sportfive GmbH & Co. KG (Kolonia, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 sierpnia 2009 r. w sprawie R 1291/2008-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżącą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „QUALIFIER” dla towarów z klasy 12 (zgłoszenie nr 4 877 262)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Sportfive GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy nr 4 017 836 i słowny niemiecki znak towarowy nr 30 415 017.1 „Qualifiers 2006”, słowno-graficzny niemiecki znak towarowy nr 30 414 610.2 „2006 QUALIFIERS”, słowny niemiecki znak towarowy nr 30 515 033.2 „Qualifiers 2008” oraz słowno-graficzny niemiecki znak towarowy nr 30 565 616.3 „2008 QUALIFIERS”, wszystkie zgłoszone dla, między innymi, towarów z klasy 12

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2009 r. — Honda Motor przeciwko OHIM — Blok (BLAST)

(Sprawa T-425/09)

(2009/C 312/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Honda Motor Co., Ltd. (Tokio, Japonia) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Hendrik Blok (Oudenaarde, Belgia)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 lipca 2009 r. w sprawie R 1097/2008-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BLAST” dla towarów z klas 7 i 12

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Hendrik Blok

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „BLAST” dla towarów i usług z klas 7, 35 i 37; zarejestrowany w Beneluksie słowny znak towarowy „BLAST” dla towarów i usług z klas 7, 35 i 37

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009) ze względu na błędne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2009 r. — centrotherm Clean Solutions przeciwko OHIM — Centrotherm Systemtechnik (CENTROTHERM)

(Sprawa T-427/09)

(2009/C 312/65)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (Blaubeuren, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Löffel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Centrottherm Systemtechnik GmbH (Brlon, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 sierpnia 2009 r. w sprawie R 6/2008-4 w zakresie, w jakim na jej mocy oddalono wniosek o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego dla poniżej wskazanych towarów:

— klasa 11: przewody odprowadzające gazy spalinowe z systemu grzewczego, kanały dymowe do kominów, rury do kotłów grzewczych; nasadki do palników gazowych; mechaniczne części do systemów grzewczych, mechaniczne części do systemów gazowych; kurki do rurociągu; szuflady piecowe;

— klasa 17: łączniki rurowe, osłony do rur, osprzęt do przewodów, węże, wszystkie wyżej wymienione towary niemetalowe;

— klasa 19: rury, rurociągi, w szczególności do wykorzystania w budownictwie; kształtki rurowe; trzony kominowe;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania